

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 434/2014
15.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ж., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног М.Ж., адвоката Д.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.321/12 од 15.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6691/13 од 18.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.321/12 од 15.07.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6691/13 од 18.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.321/12 од 15.07.2013. године окривљени М.Ж. је, између осталих, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 година и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.03.2012. до 15.07.2013. године.

Наведеном пресудом на основу члана 246. став 7. КЗ у вези са чланом 87. КЗ према окривљеном М.Ж., између осталих, изречена је и мера безбедности одузимања предмета па је од овог оптуженог одузета 1 ПВЦ кеса са 395,22 грама опојне дроге ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом, 426 ПВЦ кесица опојне дроге ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом укупне количине 242,1 грама, 1 ПВЦ кеса са 72,34 грама опојне дроге ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом, 1 пакетић 0,78 грама опојне дроге ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом, 686,45 грама смеше кофеина и парацетамола, 1 електронска

вагица за прецизно мерење ... модел ..., 1 електронска вагица за прецизно мерење Б.

Истом пресудом на основу члана 91. КЗ од окривљеног М.Ж. одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од ... еура и ... динара, а на основу члана 193. и 196. ЗКП обавезан је да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.6691/13 од 18.02.2014. године, одбијена је као неоснована, између осталих и жалба браниоца окривљеног М.Ж. и пресуда Вишег суда у Београду К бр.321/12 од 15.07.2013. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Ж., адвокат Д.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, 438, став 2. тачка 1. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, члан 438. став 1. тачка 9. ЗКП и повреде члана 54. КЗ, а из образложења произилази да се захтевом указује и на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП наводима да се у овом кривичном поступку није радило о кривичном делу извршеном у групи, већ у саучесништву.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.Ж. у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП наводима да диспозитивом оптужног акта овом окривљеном није стављено на терет да је дрогу продавао неовлашћено тј. да радња која му је била стављена на терет није представљала кривично дело, а првостепени суд је у изреку пресуде убацио битан елемент кривичног дела – неовлашћена продаја, на који начин је прекорачио оптужбу.

Бранилац окривљеног М.Ж. указује затим у свом захтеву за заштиту законитости да се у конкретном случају није радило о извршењу кривичног дела у групи већ је кривично дело извршено у саучесништву, а што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Ж. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да првостепени суд није повредио идентитет оптужбе на тај начин што је у изреку првостепене пресуде унео да су окривљени неовлашћено продавали опојну дрогу, (страна 7 став 3 другостепене пресуде) као и за правну квалификацију кривичног дела за које је, између осталих, окривљени М.Ж. оглашен кривим (страна 6 став 3 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ж. као основ подношења захтева наведена је и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, али у образложењу захтева на наведену повреду није одређено указано, нити је образложена, па се Врховни касациони суд није упуштао у оцену ове повреде.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у наводе захтева којима се указује на повреду из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП будући да наведена повреда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због које би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева браниоца да је првостепени суд подценио значај олакшавајућих околности на страни окривљеног М.Ж. и повредио члан 54. КЗ, јер је утврђивање и оцена отежавајућих и олакшавајућих околности чињенично питање, и као такво, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног и његовог браниоца.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**